



3000 de ani. De asemenea, în sarcofagul regelui Pacal de la Palenque, aparținând civilizației Maya, se află un basorelief din piatră, pe care este înfățișat Pacal într-o postură amintind de un astronaut aflat într-o rachetă! Iar în partea de jos a plăcii sunt reprezentate chiar și flăcările care ies din duza unei rachete...

Avionul de aur precolumbian

Un alt aparat antic de zbor, controversat și el, a fost găsit în spațiul latino-american. Ciudatul artefact de 4 cm, cu totul și cu totul din aur, atribuit civilizației Quimbaya, are toate caracteristicile unui mecanism aerian, inclusiv stabilizatoare pentru aripi și o cârmă, precum și, susțin unii, un loc pentru pilot în partea dreaptă. Arheologii nu exclud posibilitatea ca obiectul vechi de peste 1000 de ani să fie reprezentarea unei insecte, a unei păsări sau a unui pește, deși experții în tehnica aviatică au văzut în el fie modelul unui avion cu o cabină care se poate rabata, fie modelul unui planor. În fond, dacă reprezintă o pasăre, cum de are aripi în delta și ampenaje orizontale în spate? Ulterior,

cercetătorii au descoperit 33 de obiecte asemănătoare în Columbia, Peru, Costa Rica și Venezuela. Sunt diferite, dar prezintă aceleași principii de construcție a aeronavelor, cu ampenajul orizontal și vertical. Artiștii antici le-au făcut să semene cu niște creaturi acoperite cu solzi și ochi strălu-

Cam așa arată naveta spațială antică, din Turcia



citori, însă biologii admit că nu pot identifica "modelul" din realitate. În 1956, "avionul de aur" a făcut parte dintre obiectele de la expoziția de artă precolumbiană de la Muzeul Metropolitan din New York. Pilotul Jack A. Ullrich a susținut că forma aripilor și a fuselajului ar indica faptul că propulsia era cu reacție și că "avionul" putea atinge viteze supersonice!

Vechii chinezi survolau deșetul Gobi

Spre deosebire de cei care văd în spatele "aparaturilor antice de zbor" cunoștințele extraterreștrilor, sunt voci care cred că acele "avioane" ar fi rodul unor previziuni ale înaintașilor. De exemplu, Nostradamus a prezis că în viitor vor zbura păsări metalice mari, conduse de oameni-porci. Or, masca de oxigen de pe fața piloților de azi arată cumva ca un rât. La rândul său, egiptologul Bruce Rowles presupune că preoții egipteni aveau darul de a vedea în viitor, transmitând contemporanilor date privind aeronavele moderne. Istoricul William Deitch susține, potrivit ziarului Pravda, că aeronautica a apărut mai întâi în Egipt, iar apoi s-a răspândit în Tibet, India, Mexic, Turcia, China sau Guatemala, zone unde curenții de aer puteau menține aparatele în aer. De altfel, și-n China s-au descoperit urmele unor experi-

mente în domeniu. Scrieri datând din anii 770-475 î.Hr. consemnau numele lui Lu Ban drept părintele primului avion chinezesc, un aparat ușor realizat din lemn și bambus, capabil să zboare trei zile în șir! Youyang Zazu nota că dorul de soția aflată la mare depărtare l-a făcut pe Lu Ban să meargă să o viziteze cu "pasărea de lemn". Hongshu îi atribuie lui Lu Ban chiar paternitatea întâiului avion de pasageri!

În 1766 î.Hr. împăratul Cheng Tang ar fi ordonat construirea unui aparat de zbor care a fost ulterior distrus, pentru că nu cumva cineva să-i descopere secretul. Iar în secolul al treilea î.Hr., poetul chinez Chu Yun ar fi pluit deasupra deșertului Gobi, lăudând ulterior rezistența "avionului" la furtuni de nisip și vânt. Și transcrierile unor legende din Nepal menționează încercări de zbor, precizându-se că secretul este cunoscut doar de Yavanas, adică oamenii cu pielea deschisă la culoare din estul Mediteranei (cel mai probabil, Grecia).

Lupta indienilor cu atlantii, pe Lună!

Și scrierile vechi sanscrite sau hindu conțin informații prețioase despre Vimana, o mașinărie capabilă să zboare. Se spune că pilotul putea, între altele, să facă aparatul invizibil pentru inamici și să proiecteze o undă de energie printr-un tub, care "să distrugă orice, cu forța unui cataclism". Mahabharata și Ramayana descriu "mașini de fier, bine îmbinate și șlefuite, propulsate de mercur care ieșea din spate sub forma unei flăcări asurzitoare". Aparatele se puteau deplasa cu o viteză foarte mare în orice direcție, ca un OZN. Puterea lor de distrugere era comparabilă cu bomba atomică: "O coloană incandescentă de foc și fum strălucitoare ca o mie de sori s-a ridicat spre cer... Trupurile oamenilor erau atât de arse încât nu mai puteau fi recunoscute, părul și unghiile le-au căzut... După câteva ore, toată mâncarea s-a otrăvit..." Se pare că Ramayana prezintă detaliat și o călătorie pe Lună cu Vimana (Astra), ba chiar și o bătălie purtată acolo cu o navă a atlanților (Vailixi). (M. Comișel)

Miniatura de la Toprakalle



Zeul Rama înconjurat de vimane zburătoare